

จุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง ฉบับที่ ๘ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

จุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย
ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมได้ที่เว็บไซต์ของส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

ปล่อยปละ เป็นเหตุให้ลูกน้องยกยอกเงิน...หัวหน้าไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบ !!

กรณีที่ลูกน้องกระทำการทุจริตในหน้าที่ เช่น ยกยอกเงิน โดยที่หัวหน้ามิได้รู้เห็นเป็นใจด้วย
เพียงแต่ละเลยไม่ตรวจสอบการทำงานของลูกน้องอย่างรอบคอบ เช่นนี้.... หัวหน้าจะต้องรับผิดชอบทางวินัย
ด้วยหรือไม่ ? นับว่าน่าสนใจโดยเฉพาะผู้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าที่มีลูกน้องปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเงินการบัญชี

ดังเช่นอุทาหรณ์จากคดีปกครองในฉบับนี้ ซึ่งถือเป็นกรณีตัวอย่างของการที่หัวหน้าหรือ
ผู้บังคับบัญชาไม่ตรวจสอบการปฏิบัติงานด้านการเงินของผู้ใต้บังคับบัญชา จนเป็นเหตุให้เกิดการทุจริตยกยอกเงิน
และทางราชการได้รับความเสียหาย

โดยเหตุของคดีเกิดขึ้นเมื่อครั้งที่ผู้ฟ้องคดีรับราชการเป็นพนักงานเทศบาล โดยเป็นหัวหน้าการเงิน
และบัญชี ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสียของส่วนช่างสุขาภิบาล โดยเป็น
คณะกรรมการเก็บรักษาเงิน เก็บเงินค่าบริการบำบัดน้ำเสียและลงชื่อในใบเสร็จรับเงิน รวมทั้งรับผิดชอบการปฏิบัติงาน
ของพนักงานจ้างทั่วไปที่ทำหน้าที่เก็บเงินดังกล่าว

ต่อมา มีการตรวจสอบพบการทุจริตยกยอกเงินค่าบริการบำบัดน้ำเสีย นายกเทศมนตรีจึงมีคำสั่ง
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดี โดยคณะกรรมการฯ มีความเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีปล่อยปละละเลย
ไม่ควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามระเบียบที่ทางราชการกำหนดไว้ จนเป็นเหตุ
ให้นางสาว จ. พนักงานจ้างทั่วไป ซึ่งทำหน้าที่จัดทำบัญชีและรับ - ส่งเงินค่าบริการบำบัดน้ำเสีย กระทำการทุจริตยกยอกเงิน
ทำให้ราชการเสียหาย อันเป็นความผิดวินัยร้ายแรง

นายกเทศมนตรีจึงมีคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่ง แต่คณะกรรมการ
พนักงานเทศบาลจังหวัดมิตยกุลอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องเพื่อขอให้ศาลปกครองมีคำพิพากษาเพิกถอน
คำสั่งปลดออกจากราชการ และมิตยกุลอุทธรณ์ดังกล่าว

ประเด็นที่น่าสนใจของคดี คือ การที่ผู้ฟ้องคดีไม่ควบคุมดูแลการรับ - ส่งเงินค่าบริการบำบัดน้ำเสีย
จนเป็นเหตุให้นางสาว จ. ผู้ใต้บังคับบัญชายกยอกเงินไปเป็นประโยชน์ส่วนตน ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ ?

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า การที่ผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายให้ลงชื่อในใบเสร็จรับเงินแทน
ผู้อำนวยการสำนักการคลัง เป็นคณะกรรมการเก็บรักษาเงินและคณะกรรมการเก็บรักษาบัญชี ดัชนีราย รวมทั้ง
รับผิดชอบการปฏิบัติงานของพนักงานจ้างทั่วไปที่เป็นพนักงานเก็บเงินค่าบริการบำบัดน้ำเสีย ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่
ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน
การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ อย่างเคร่งครัด
และต้องควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างใกล้ชิด รวมทั้งจัดทำบัญชีประจำวัน งบดุล
งบประจำปี (งบบัญชี) งบทดลอง และบัญชีแยกประเภท ซึ่งต้องละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงานเป็นอย่างมาก

เมื่อนางสาว...

เมื่อนางสาว จ. ให้ถ้อยคำฯ หลังจากได้รับเงินค่าบริการบำบัดน้ำเสียแล้ว จะนำเงินให้ผู้ฟ้องคดีตรวจสอบใบนำส่งก่อนนำไปฝากธนาคาร ซึ่งระยะหลังไม่นำสมุดบัญชีเงินฝากให้ผู้ฟ้องคดีดู โดยนางสาว จ. จะแก้ไขตัวเลขใหม่ และแก้ไขลายมือชื่อผู้ฟ้องคดีในใบนำฝากเงิน เมื่อฝากเงินแล้วจะทำการแก้ไขสำเนาใบนำฝากเงิน และตกแต่งตัวเลขในสมุดบัญชีเงินฝากธนาคาร โดยที่ผู้ฟ้องคดีไม่เคยพบข้อผิดพลาดหรือสงสัยเลย ประกอบกับผู้ฟ้องคดียอมรับว่า ได้ตรวจใบนำฝากเงินบ้าง ไม่ตรวจบ้าง และไม่ได้ตรวจยอดเงินเข้า โดยจะตรวจสอบเพียงตัวเลขกับเงินนำส่งเพียงอย่างเดียว ไม่เคยตรวจสอบสมุดบัญชีอย่างละเอียด ไม่ได้จัดทำบัญชีประจำวัน งบดุล งบประจำปี ไม่เคยเรียกดูรายงานแสดงฐานะทางการเงิน และไม่ได้จัดเก็บสมุดบัญชีเงินฝากธนาคารไว้ในตู้รับฝาก

การที่ผู้ฟ้องคดีมีได้เอาใจใส่และระมัดระวังในการควบคุมดูแลการรับ – ส่งเงินค่าบริการบำบัดน้ำเสียของนางสาว จ. ซึ่งหากมีความละเอียดรอบคอบ เอาใจใส่ และระมัดระวังตามวิสัยและพฤติการณ์ของหัวหน้าการเงินและบัญชีอย่างเพียงพอ ย่อมพบข้อพิรุธได้ แต่ผู้ฟ้องคดีก็หาได้ใช้ให้เพียงพอไม่ และการที่ผู้ฟ้องคดีบายเบี่ยงการรายงานตรวจสอบทางการเงินทั้งที่ผู้อำนวยการส่วนช่างสุขาภิบาลได้ติดตามทวงถามมาตลอดก่อนที่จะทราบเหตุการณ์ยกยอกเงิน อีกทั้งให้นางสาว จ. จัดเก็บสมุดบัญชีเงินฝากและงบแสดงฐานะการเงินที่ได้รับจากธนาคารไว้กับตัวเองเป็นเวลาหลายปี

พฤติการณ์ดังกล่าวถือเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่และประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงที่ปล่อยปละละเลยไม่ได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ กรณีจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสียดังกล่าวจนเป็นเหตุให้มีการทุจริตยกยอกเงินและราชการเสียหายอย่างร้ายแรง ซึ่งถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังนั้น การที่นายเทศมนตรี (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) มีคำสั่งปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัด (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) มีมติยืนยันตามคำสั่งดังกล่าว จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๕๙๕/๒๕๖๑)

จากอุทธรณ์ข้างต้นจึงเป็นข้อเตือนใจสำหรับการปฏิบัติงานราชการไม่ว่าจะในตำแหน่งหน้าที่ใดก็ตาม ผู้ปฏิบัติงานซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจำต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่ทางราชการกำหนดไว้อย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในฐานะเป็น “ผู้บังคับบัญชา” จะต้องรอบคอบและหมั่นตรวจสอบการปฏิบัติงานของ “ผู้ใต้บังคับบัญชา” อยู่เสมอ เพื่อควบคุมและสอดส่องมิให้มีการกระทำใด ๆ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยเฉพาะงานด้านการเงินการคลัง เพราะหากปล่อยปละละเลยหรือประมาทเลินเล่อจนเป็นช่องทางให้เกิดการทุจริตหรือเป็นเหตุให้ผู้ใต้บังคับบัญชาอาศัยโอกาสจากหน้าที่กระทำการทุจริตและเกิดความเสียหายขึ้นแก่ทางราชการแล้ว ผู้บังคับบัญชาจะอ้างว่ามีภาระงานมากหรือหลงลืมมิได้ตรวจสอบข้อมูลเพราะมีรายละเอียดมาก มาเป็นข้ออ้างเพื่อไม่ต้องรับผิดชอบในทางวินัยหรือแม้กระทั่งในทางละเมิดไม่ได้นะ!!